

[Bjørn Poulsen]

at betale i rente, og han har stadig væk sin langfristede gæld, og så er der ikke løst skyggen af et problem. Så god bliver situationen nemlig ikke for svineproducenterne.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Så går vi tilbage til talerrækken.

Dohrmann (FP):

Venstres ordfører, hr. Øllgaard, talte om letsindighed, såfremt man ikke ubetinget tilslutter sig de forslag, regeringen er kommet med. CDs ordfører appellerer til fremskridtspartiet om at støtte dem.

Må jeg ikke benytte lejligheden til at få bekræftet eller eventuelt afkræftet, at regeringen for få måneder siden har bastet og bundet sig til socialdemokratiet med hensyn til de restriktioner, som fremskridtspartiets ordfører ganske rigtigt var inde på at vi ønsker ophævet. Er det ikke sandheden, at regeringen har bastet sig til socialdemokratiet vedrørende de ønsker, vi har? Så er det da rigtigt, som det er blevet sagt heroppefra, at dette her kun kan være en midlertidig løsning, for det, der gælder for landbruget, og det, der gælder for samtlige andre danske erhverv, må være at få omkostningerne sænket.

Jeg vil også benytte lejligheden til at spørge regeringen: hvad agter man at gøre på længere sigt? Kan regeringen f.eks. tilbyde fremskridtspartiet, at finansloven for 1984 ikke indeholder salg af indenlandske statsobligationer, og kan regeringen fremlægge en finanslov for 1984, som siger, at vi ikke fortsat skal låne penge i udlandet? Det er langt, langt mere vigtigt end disse pjattede tilskud, som der aldrig er kommet noget godt ud af. Det er ingen kunst, og det er ikke noget nyt at dele penge ud hist og pist, men det hjælper jo ingen steder. Det hjælper måske kreditorerne, og så bevirker det måske, at de ikke ryger ud i uføret, men kan blive siddende en kortere periode endnu.

Det, der er det afgørende, er, hvilken politik regeringen vil føre. Og jeg vil godt have landbrugsministeren til blot at løfte en lille flig for, hvad regeringen kan tilbyde fremskridtspartiet for at bære dette igennem. Kan man garantere en finanslov, som ikke udviser noget underskud, kan vi da tale om det. Men at komme her og tale om letsindighed og

lignende, fordi man ikke vil være med til at dele nogle af de sædvanlige tilskud ud, det er for dårligt.

Landbrugsministeren (Niels Anker Køfoed):

Jeg vil blot sige til hr. Dohrmann, at jeg ikke skal tage forskud på, hvad regeringen vil og ikke vil med den kommende finanslov, men jeg tror nok, hr. Dohrmann er klar over – med det underskud, der er på finansloven i 1983, og med det, han har set om, hvordan udviklingen vil gå i 1984 – at der ikke er nogen regering og ikke noget folketing, der kan garantere for, at der ikke bliver noget underskud på finansloven i 1984. Det er vist ikke muligt overhovedet at lave den operation.

Jeg vil også sige til hr. Dohrmann med hensyn til landbrugsloven, at regeringen er ikke både bastet og bundet til socialdemokratiet. Det var regeringspartierne, det radikale venstre og socialdemokratiet, der indgik et forlig om, at den dispensationspraksis, som efterhånden var blevet gennemført vedrørende landbrugsloven, stadfæstede vi nu ved landbrugsloven, således at det skulle køre videre i de næste 3 år.

Jeg skal kun komme med nogle få bemærkninger til. Der er spørgsmålet om kapitalisering, og det gælder hr. Bjørn Poulsen og andre, der er bange for kapitalisering.

Hvis man nedsætter renteydelsen for nogle lån eller man nedbetaler nogle lån, har det ingen indflydelse på ejendommens værdi. Det er ikke det, der bestemmer ejendommens værdi, om den er højt prioriteret eller lavt prioriteret, så der finder ingen kapitalisering sted. Det var derfor, jeg sagde, at når den ikke kan løbe videre ved ejerskifte, kan der ikke blive nogen kapitaliseringsgevinst. Den eneste mulighed er altså ved tvangsauktion ell.lign. eller ved, at det overgår til en familie med f.eks. konen. Det er klart, at dér kan måske føres en fordel over, men så kan man vel spørge, om den kapitalisering, der i så fald fandt sted, var så forkastelig endda. Men jeg vil bare slå fast, at man ikke skal tro, at en rentesaneringsordning i sig selv giver højere ejendomspriser. Det gør den ikke.

Jeg vil i øvrigt sige om kapitalisering, at det just ikke har været landbrugerhvervets problem, at det har for meget kapital, og at der har fundet megen kapitalisering sted.